

[Finansministeren.]

maatte optages inden tredje Behandling, og at der ogsaa maatte skaffes Midler til Dækning af disse Udgiftsposter. Det drejer sig særligt om Kurstab ved Betaling af Renter og Afdrag paa den udenlandske Statsgæld. Men det ligger ogsaa saadan, at de Statsvirksomheder, som har Indflydelse paa det finansielle Resultat, har paa adskillige Omraader vist sig at give større Underskud — jeg tænker særligt paa Statsbanerne —, end det kunde forudses, da Finanslovsforslaget blev udarbejdet i August Maaned. Ogsaa dette maa der tages Hensyn til, inden Lovforslaget forlader Rigsdagen som vedtaget.

Maa jeg benytte denne Anledning til at nævne, at naar man i Venstrepressen og den konservative Presse under Valgkampen har talt om, at det Finanslovsforslag, som var fremsat, burde have indeholdt disse Udgifter, som jeg her nævner, og sammenligner dette Forhold med det, som jeg tidligere har kritiseret stærkt, at den endeligt vedtagne Finanslov ikke indeholdt saadanne Udgifter, saa er dertil at sige, at disse Ting har jo intet med hinanden at gøre. De Folk, som retter Angreb paa Regeringen og mig i den Anledning, har endnu ikke lært at kende Forskel paa det Finanslovsforslag, som fremsættes for Rigsdagen til Behandling, og den endeligt vedtagne Finanslov, som forlader Rigsdagen. Det er den endeligt vedtagne Finanslov, man bør stille sine Krav til, den Finanslov, som er undergaaet den Behandling, som Rigsdagen giver det Forslag, Regeringen fremsætter, og Finansloven bør være i saa nøje Overensstemmelse med de virkelige Forhold, som det er muligt at bringe den, og det var Finanslovene ikke før 1924, hvad jeg har tilladt mig her i Tinget at give adskillige Beviser for.

Paa hvilken Maade vi skal faa Balance paa den endeligt vedtagne Finanslov, skal jeg ikke komme ind paa her. Jeg tror, det vil være muligt at opnaa nogle Besparelser, og jeg kan sige til de ærede Ordførere, som har omtalt denne Side af Sagen, at det Udvalg, som fra Finansudvalgets Side skal beskæftige sig med Besparelser, netop er ved at paabegynde sit Arbejde, idet, saa vidt jeg ved, Repræsentanterne allerede er udpeget fra de forskellige Partier til at tage dette Arbejde op sammen med de fire Medlemmer af Finansudvalget, som skulde være Finansudvalgets Del af dette Udvalg. Jeg kan sige, at der fra Finansministeriets Side vil blive ydet al den Bistand, som er nødvendig paa dette Omraade med Hensyn

til Oplysninger, og jeg kan tilføje, at der fra min Side vil blive vist al mulig Beredvillighed til at gaa ind paa Besparelser, hvor jeg maatte mene, at saadanne socialt og kulturelt er forsvarlige. Jeg tror, at der paa nogle Omraader er Resultater at finde ved dette Arbejde.

Dernæst maa jeg sige, at jeg mener, det vil blive nødvendigt for det kommende Finansaar at skaffe flere Indtægter end dem, der i Øjeblikket findes Lovgivning om, og paa dette Omraade vil der ogsaa blive forhandlet med Folketingets Finansudvalg inden tredje Behandling af Finanslovsforslaget.

Der blev nævnt — jeg tror, af det ærede Medlem Hr. Krag —, at Statens Overtræk i Nationalbanken var steget den sidste Maaned. Det er rigtigt, der er en ikke ringe Stigning i sidste Maaned. Det hænger sammen med, at de sidste Maaneder af Aaret altid kræver mange Penge og bringer forholdsvis ringe Indtægter. Men det hænger tillige sammen med den ganske specielle Omstændighed, at det har været nødvendigt at staa i Forskud med Udgifter til Gennemførelse af de vedtagne Kriselove. Jeg tror, man kan sige, rundt regnet, at de Udgifter, som der blev lovgivet om, i hvert Fald til Landbrugshjælp, er afholdt, og ogsaa de Udgifter, som Staten skulde yde til Kommunerne til Hjælp for d.r.s Økonomi, er afholdt. Men de Indtægter, som man havde regnet med skulde komme ind til Dækning af disse Udgifter, er ikke kommet, og der er regnet med, at de først skulde komme ind paa et senere Tidspunkt. Derfor maa Staten staa i Forskud med Hensyn til Dækning af disse Udgifter. Det medfører naturligvis, at der bliver særlig stærkt Overtræk i Nationalbanken. Det ærede Medlem Hr. Krag sagde, at det jo var tvivlsomt, om disse Indtægter overhovedet kom ind. Ja, det er desværre saadan, at man ikke kan regne med, at de Indtægter, som er budgetteret af det Udvalg, som arbejder med disse Ting, vil holde. Det var et usikkert Grundlag, man arbejdede med, og der vil sikkert paa disse Omraader komme Skuffelser ved, at de Indtægtslove, som fulgte med Udgiftsvedtagelserne, ikke dækker. Men ogsaa dette maa Rigsdagen tage Stilling til senere. Naar Rigsdagen har bevilget Udgiftslove og samtidig har bevilget Indtægtslove, som skulde bringe Dækning, og det viser sig, at disse Indtægtslove paa Grund af de forandrede Forhold ikke giver Dækning, maa jeg gaa ud fra, at Rigsdagen kender det Ansvar, den har paataget sig